

Ylioppilaskunnan puhe
Aalto Day One 7.9.2021
Milja Leinonen, AYY:n hallituksen puheenjohtaja

Arvon rehtori

Arvon provosti

Arvon Aalto-yhteisö

Saadessani mahdollisuuden pitää puheen koko Aalto-yhteisölle näin lukuvuoden alussa, on minun myönnettävä että olin hetken hukassa, sillä kulunut puolitoista vuotta on ollut lannistava niin monelle yhteisössämme. Pandemian seurauksena olemme kohdanneet pettymystä, pelkoa, yksinäisyyttä ja yksin kotona vietettyjä päiviä. Tämän vuoden aikana kannustussanat erityisesti nuorille ja opiskelijoille ovat tuntuneet päälleliimatuilta. Korona-ajan monien tuntemattomien muuttujien seassa vaikuttaa siltä että voimme luottaa vain siihen että aika kuluu.

Aika kuluu väijäämättä ja on lipunut ohitsemme niin että olemme jälleen kokoontuneet yhteen juhlistamaan Aalto-yliopiston 12. lukuvuoden aloitusta. Olen ylpeä saadessani olla osa yliopisto-yhteisöä, joka tinkimättömästi rakentuu rohkeudelle, vastuullisuudelle ja yhteistyölle. Arvoille, jotka eivät horju tuulussa vaan tuovat meitä yksilöinä yhteen ja luovat tilaa uuden kokeilemiselle, oppimiselle ja sivistykselle.

Aalto-yliopiston vahvuus on sen omaleimainen tieteen, taiteen, teknologian ja talouden kirjo. Haluan kuitenkin alleviivata, että opiskelijoille yliopiston merkitys ei suinkaan rajoitu luentosaleihin, Zoom-harjoituksiin ja korkeakoulutuksen hankkimiseen. Monelle opiskelijalle yliopisto on elämämme tärkein psykososiaalinen kehys. Aalto on paikka, jossa on lupa yrittää ja epäonnistua, yrittää uudestaan ja harjoitella pyytämään apua. Paikka missä ystäväysty, rakastua, pettyä, oppia sietämään epävarmuutta. Kohtaamiset luovat Aallon. Meillä ei ole varaa siiloutua omiksi osajoukoiksemme vaan kurottaa jatkuvasti kohti toisia ihmisiä ja uusia oivalluksia. Sinä uusi tai vanha opiskelija, tutkija, professori, aaltolainen, joka kotisohvaltasi seuraat lukuvuoden alkua. Näen turhautumisesi ja tuskasi koronan tuomien mullistusten edessä. Tiedä kuitenkin tämä: ennen koronaa, koronan aikana ja vielä koronan jälkeenkin me olemme kaikki omine erilaisuuksinemme ja erilaisine elämäntilanteinemme silti aaltolaisia, ja aaltolaisuudessamme yhtä.

Viesti, jonka haluan välittää koko Aalto-yhteisölle on, että huomaisimme pysähtyä uuden alun vapauden äärelle. Ettemme ohittaisi meille tarjottuja vapauksia, vaikka yhä mullistavien massakokemusten mittakaava supistuu ohueen harmauteen emmekä lähiviikkoinakaan pääse kampuksella huojumaan suurina ihmismerinä vailla huolta näkymättömistä uhista

Vapaus on kuluneen vuoden aikana tuntunut kaukaiselta arjessa, jossa ensimmäistä kertaa elinaikanani yksilön vapautta on Suomessa poikkeuksellisesti rajoitettu. Mutta myös vapaudella on omat mittakaavansa, omat suuruusluokkansa. Tiedän että varmuudella tällä kampuksella on nyt ja tulevana viikkoina satoja ensimmäisen vuoden opiskelijoita, jotka kokevat huikaisevaa, päätähuimaavaa vapauden tunnetta. Nuoruus ja opiskeluaika avautuu heidän edessään laajana ulappana, joka kaartaa kauas horisonttiin. Meidän muiden kampukselle töiden ja opiskelujen pariin takaisin palaavien täytyy löytää omassa elämässämme se mittakaava, jossa vapautentunne löytyy, vaikkei se vaikuttaisi ilmeiseltä.

Sen mittakaavan, jossa voimme iloita vapaudesta toteuttaa itseämme ja luoda omat elämämme uudestaan tänään ja huomenna jos niin päätämme tehdä. Vapaus valita harrastukset ja opinnot, vapaus olla seuraamatta muiden mallia vaan tehdä elämästä juuri oman näköinen. Vapaus määritellä millaista on oma opiskeluaika ja milloin se on ollut hyvää. Vapautta ottaa itselle aikaa, vapaus olla suorittamatta. Vapaus olla armollinen itselleen ja muille. Vapaus valita millaisen lisän tuomme itse Aalto-yhteisöön. Teille uusille opiskelijoille annan ohjeeksi pitää tiukasti kiinni omasta vapaudestanne valita juuri teille mahtavin ja elämyksellisin tapa elää elämänvaiheenne opiskelijana.

Toiveikasta uuden lukuvuoden alkua teille kaikille!